

Instanța de insolvabilitate: Curtea de Apel Chișinău (jud. S. Arnăuț)

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Rodica Anghel (Racoveț), prin intermediul avocatului Adrian Crețu,

în cauza la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Rouviz”, în procedura simplificată a falimentului-Radu Demcenco, cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale Societății cu Răspundere Limitată „Rouviz”-Rodica Anghel (Racoveț),

împotriva hotărârii din 28 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 16 noiembrie 2016, lichidatorul SRL „Rouviz”, în procedura simplificată a falimentului - Radu Demcenco, a depus în instanța de insolvabilitate, cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „Rouviz”, solicitând admiterea cererii și tragerea la răspundere subsidiară a conducătorului și unicului asociat al SRL „Rouviz” - Rodica Anghel (Racoveț), cu încasarea sumei de 194311,45 lei de la Rodica Anghel (Racoveț) în beneficiul SRL „Rouviz”.

În motivarea cererii, lichidatorul a invocat că, prin încheierea din 05 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă a SRL „Grandautotrans” și a fost dispusă instituirea perioadei de observație a debitorului și a fost desemnat în funcția de administrator provizoriu-Radu Demcenco, deținătorul autorizației nr. 58 din 14 ianuarie 2015. Totodată, a fost dispusă aplicarea sechestrului pe toate bunurile debitorului, suspendarea executării silite în privința bunurilor debitorului, aplicarea interdicției de înstrăinare de către debitor a bunurilor sale.

Susține că, obligațiile dispuse prin încheierea din 05 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău și prevăzute de Legea insolvabilității, au fost îndeplinite. Conform informațiilor obținute de la autoritățile de stat, bunuri în patrimoniul societății debitoare nu au fost depistate.

Precizează că, prin hotărârea din 25 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost inițiată procedura simplificată a falimentului și dizolvarea debitorului.

Menționează că, în tabelul definitiv consolidat au fost incluși următorii creditori cu creanțele validate: Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrare Fiscală Buiucani-101393,10 lei; SRL „Grandautotrans” - 6030,25 lei; SRL „Adenosar” - 43992,68 lei; SRL „Temcon Design” - 28980,51 lei; SRL „Mondial Expres” - 4564,73 lei; SRL „Gantala”-828,16 lei; executorul judecătoresc Oxana Burlac - 1403 lei; executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu - 5466,76 lei; executorul judecătoresc Roman Ioniță - 502,30 lei; executorul judecătoresc Evelina Marianciuc - 1150 lei. Suma totală a creanțelor validate constituie 194311,45 lei.

Remarcă lichidatorul că, extrasele bancare ale societății debitoare, prezentate de BC „Eximbank” SA, atestă că SRL „Rouviz” a încetat să efectueze achitări către creditori din primăvara anului 2014. La data de 24 martie 2014 a fost aplicat sechestru de executorul judecătoresc Roman Ioniță pentru datoria față de creditorul „Temcon Design” SRL (creditor inclus în tabelul creanțelor cu suma creanței validată integral); - la data de 08 iulie 2014 - sechestru aplicat de executorul judecătoresc Evelina Marianciuc pentru datoria în beneficiul creditorului SRL „Mondial Expres” (creditor inclus în tabelul creanțelor cu suma creanței validată integral); - la data de 13 august 2014 - sechestru aplicat de executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu, datoria în favoarea creditorului SRL „Adenosar” (creditor inclus în tabelul creanțelor cu suma creanței validată integral).

Indică lichidatorul că, debitorul se află în incapacitate de plată din acea perioadă, iar conform prevederilor Legii insolvenței, în situația dată, fondatorul și unicul asociat al societății debitoare – Rodica Anghel (Racoveț) trebuia personal să înainteze cerere în privința deschiderii procedurii insolvenței, obligație ce nu a fost îndeplinită. Or, cererea introductivă privind intentarea insolvenței, a fost depusă de creditorul SRL „Grandautotrans” în februarie 2015.

Declară lichidatorul că, stabilind faptul că în patrimoniul debitorului nu există bunuri, la adunarea creditorilor din 14 decembrie 2015, desfășurată cu prezența majorității creditorilor, a hotărât tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului, în persoana administratorului Rodica Anghel (Racoveț). Ultima fiind prezentă la adunare, a comunicat datele sale de contact, însă din acel moment nu a mai fost de găsit și nu a contactat lichidatorul sau creditorii. Deoarece Rodica Anghel (Racoveț) este singurul factor de decizie din cadrul societății debitoare SRL „Rouviz”, rezultă că ea este vinovată de apariția stării de insolvență și urmează să suporte consecințele.

Prin hotărârea din 28 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis parțial cererea lichidatorului SRL „Rouviz”, în procedura simplificată a falimentului, Radu Demcenco privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „Rouviz”, în procedura simplificată a falimentului - Rodica Anghel (Racoveț) și s-a încasat de la Rodica Anghel (Racoveț) suma de 150000 lei; s-a încasat de la Rodica Anghel (Racoveț) în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 4500 lei; în rest cererea lichidatorului SRL „Rouviz”, în procedura simplificată a falimentului, Radu Demcenco privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „Rouviz” - Rodica Anghel (Racoveț) în sumă de 44311,45 lei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 11 august 2017, Rodica Anghel (Racoveț), prin intermediul avocatului

Adrian Crețu, a declarat recurs împotriva hotărârii din 28 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea depusă de către lichidatorul SRL „Rouviz” - Radu Demcenco împotriva Rodicăi Anghel (Racoveț) să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărârea contestată a fost emisă cu încălcarea normelor dreptului material și urmează a fi casată.

Menționează că, lichidatorul SRL „Rouviz” - Radu Demcenco, ca temei de drept a cererii de chemare în judecată privind tragerea la răspundere subsidiară a organului de conducere al debitorului SRL „Rouviz”, a indicat art. 248 alin. (1) lit.h) al Legii insolvenței, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art. 14 al Legii insolvenței. În opinia recurentului, lichidatorul nu a confirmat prin probe pertinente și concludente culpa administratorului SRL „Rouviz”- Rodica Anghel (Racoveț). Or, anumite dovezi privind administrarea necorespunzătoare a mijloacelor bănești, conform art. 76 al Legii privind societățile cu răspundere limitată, nu au fost prezentate.

Consideră că, instanța de insolvență a aplicat eronat prevederile legii materiale. În special art. 145 alin.(3) Cod civil, statuează că membrii societății cu răspundere limitată nu poartă răspundere pentru obligațiile acesteia. Ei suportă riscul pierderilor, ce rezultă din activitatea societății, în limitele participației lor la capitalul social.

La 28 noiembrie 2017, Rodica Anghel (Racoveț), prin intermediul avocatului Adrian Crețu, a depus supliment la recurs, invocând că instanța emis o hotărâre contrară celor apreciate în latura motivată, deoarece în speță nu au fost demonstrate anumite acțiuni culpabile ale sale. De altfel, a fost prezentată și ordonanța Procuraturii Buiucani, conform căreia în acțiunile sale nu au fost depistate anumite abateri de la lege și nu a fost sancționată nici cel puțin contravențional.

Precizează că, nu au fost încălcate de către recurentă articole cheie pentru tragerea la răspundere subsidiară și anume art.27 alin.(4) al Legii insolvenței, deoarece a transmis lichidatorului toate actele, inclusiv ștampila.

Conform art.8 alin.(1) al Legii insolvenței, nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență a adoptat hotărârea contestată la data de 28 iulie 2017, iar Rodica Anghel (Racoveț), prin intermediul avocatului Adrian Crețu, a declarat recurs la data de 11 august 2017, ceea ce denotă că recursul este în termen.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Rodica Anghel (Racoveț), prin intermediul avocatului Adrian Crețu, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs;

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de

procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 10 alin. (1), (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Din materialele cauzei rezultă că prin încheierea din 05 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Grandautotrans” privind intentarea procesului de insolvență în privința SRL „Rouviz”; au fost aplicate măsuri de asigurare în privința debitorului SRL „Rouviz”; a fost desemnat în funcția de administrator provizoriu-Radu Demcenco, deținătorul autorizației nr. 58 din 12 ianuarie 2015 (f.d.4-5).

Prin hotărârea din 25 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Grandautotrans” privind intentarea procesului de insolvență în privința SRL „Rouviz”; a fost declarat SRL „Rouviz” în stare de insolvență; a fost intentată procedura simplificată a falimentului în privința debitorului SRL „Rouviz”; a fost desemnat Radu Demcenco în funcția de lichidator; au fost înlăturați membrii organelor de conducere ale SRL „Rouviz” de la gestionarea întreprinderii și masei debitoare (f.d.8).

Conform art. 5 alin.(5) lit. f) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, una din principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi este tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvența debitorului, precum și sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârșite de aceștia.

Prin cererea depusă la 16 noiembrie 2016, lichidatorul SRL „Rouviz”, în procedura simplificată a falimentului-Radu Demcenco, solicită tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „Rouviz” și anume a conducătorului și unicului asociat al SRL „Rouviz” - Rodica Anghel (Racoveț), cu încasarea sumei de 194311,45 lei de la Rodica Anghel (Racoveț) în beneficiul SRL „Rouviz” (f.d.2-3).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră corectă concluzia instanței de insolvență privind temeinicia în parte a cererii privind tragerea la răspundere subsidiară a conducătorului și unicul asociat al SRL „Rouviz”, în procedura simplificată a falimentului - Rodica Anghel (Racoveț), cu încasarea de la Rodica Anghel (Racoveț) a sumei de 150000 lei, cu transferarea acesteia pe contul de acumulare gestionat de lichidatorul Radu Demcenco (f.d.43-49).

Conform art. 247 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, răspunsul din 12 februarie 2015 a ÎS „Camera Înregistrării de Stat”,

denotă că Rodica Anghel figurează ca administrator și unic asociat al SRL „Rouviz” (f.d.11).

Conform art. 14 alin.(2), (3) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) și la art.10 alin.(2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sunt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

Conform art. 15 alin.(1) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, (1) În cazul insolvenței debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvență intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditorii în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Conform art. 248 alin. (1) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/ lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/ sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedeținerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

În contextul dat, Colegiul notează că din tabelul definitiv al creanțelor ale debitorului SRL „Rouviz” rezultă că au fost înaintate și validate creanțe în sumă totală de 194311, 45 lei (f.d.9).

Concomitent, Colegiul reține că, din raportul din 24 martie 2015 cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate prin încheierea din 05 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, întocmit de administratorul autorizat Radu Demcenco, rezultă că debitorul nu dispune de bunuri și se află în imposibilitate de a-și onora angajamentele față de creditorii (f.d.6-7).

Colegiul relevă că, procesul verbal nr. 1 din 14 decembrie 2015 al ședinței adunării creditorilor SRL „Rouviz”, în procedura simplificată a falimentului, atestă că, la soluționarea chestiunii nr. 4 și anume tragerea la răspundere subsidiară a

organelor de conducere ale debitorului SRL „Rouviz” și anume a administratorului Rodica Anghel, s-a votat unanim pentru tragerea ultimei la răspundere subsidiară (f.d.12-13).

În contextul dat, Colegiul apreciază ca fiind corectă ipoteza instanței de insolvabilitate precum că odată cu admiterea cererii introductive pe motivul existenței temeiurilor de insolvabilitate, apariția acestei stări fiind imputabilă Rodicăi Anghel, ultima urmează a suporta consecințele răspunderii subsidiare.

La acest capitol, Colegiul precizează că, procesul de insolvabilitate în privința SRL „Rouviz” a fost intentat la cererea introductivă a creditorului SRL „Grandautotrans” și nu la cererea administratorului SRL „Rouviz”-Rodica Anghel.

Or, în contextul prevederilor art. 14 alin.(2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, citat *supra*, debitorul era obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) și la art.10 alin.(2).

De altfel, art. 72 alin. (7) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, statuează, în esență, aceeași prevedere și anume că, în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

Sub acest aspect, pornind de la dispoziția art. 14 alin.(3) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, enunțată *supra*, Colegiul reliefă că, instanța de insolvabilitate corect a reținut că acțiunile Rodicăi Anghel (Racoveț) întrunesc condițiile pentru tragerea la răspundere subsidiară, deoarece circumstanțele expuse denotă expres că procesul de insolvabilitate nu a fost intentat la cererea debitorului, însă la cererea unui creditor.

Astfel, apartința stării de insolvabilitate a debitorului nu poate fi imputabilă decât administratorului SRL „Rouviz”-Rodica Anghel, care este și unicul asociat, fapt confirmat prin răspunsul ÎS „Camera Înregistrării de Stat” (f.d.11).

Or, în contextul prevederilor art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14, constituie una din acțiuni ce duc la cauzarea insolvabilității în sensul prezentei legi.

Totodată, Colegiul menționează că, SRL „Rouviz” a încetat să efectueze achitări către creditori din primăvara anului 2014, fapt invocat de lichidator și necombătut prin anumite probe de către Rodica Anghel (Racoveț), or, argumentul Rodicăi Anghel (Racoveț), conform referinței depuse la cererea privind tragerea la răspundere subsidiară, precum că suma la acel moment nu era atât de impunătoare care să determine incapacitatea de plată a debitorului, este unul declarativ.

La fel, nu poate fi reținută afirmația Rodicăi Anghel (Racoveț), conform aceleași referințe precum că art. 248 alin.(1) lit. h) al Legii insolvabilității nu ar fi aplicabil speței, deoarece activitatea debitorului nu ar fi fost stopată, urmând să încaseze anumite sume bănești pentru închiderea datoriilor, or, chiar și în condițiile existenței a unor debitori ai SRL „Rouviz”, administratorul Rodica Anghel (Racoveț) nu a prezentat anumite confirmări în acest sens și nici nu a confirmat posibilitatea de redresare a situației debitorului.

De altfel, incapacitatea debitorului de restituire a datoriei către SRL „Grandautotrans”, a constituit pentru ultima ca temei de adresare cu cererea

introdusivă în instanța de insolvență privind intentarea procesului de insolvență în privința SRL „Rouviz” și, în final, incapacitatea de plată a debitorului a constituit temei de intentare a procesului de insolvență.

Or, conform raportului din 24 martie 2015 cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate prin încheierea din 05 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, întocmit de administratorul autorizat Radu Demcenco, în perioada de observație a debitorului, s-au constatat existența datoriilor a SRL „Rouviz” față de alți creditori, creanțe care, în consecință, au fost validate conform tabelul definitiv consolidat al tuturor creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului din 16 noiembrie 2015, fapt menționat *supra* (f.d.9).

Mai mult, conform comunicatului informativ al BC „Eximbank” SA privind disponibilul în conturile bancare din 13 februarie 2015 a SRL „Rouviz”, se atestă sechestrarea conturilor întru executarea unor documente executorii, unde SRL „Rouviz” are calitatea de debitor (f.d.10).

În circumstanțele menționate, se confirmă suplimentar că argumentele administratorului Rodica Anghel (Racoveț), expuse în referința depusă la cererea privind tragerea la răspundere subsidiară, sunt infirmate de către lichidator, inclusiv și de către instanța de insolvență în actul judecătoresc contestat în speță.

Conform art. 15 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 12 iunie 2012, în cazul insolvenței debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvență intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

În contextul prevederilor art.15, art. 248 ale Legii insolvenței, citate *supra*, rezultă că, în dependență de motivele apariției stării de insolvență a debitorului, fondatorul (asociatul) va purta răspundere subsidiară solidară față de creditori sau la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de asociat (fondator).

În consecință, Colegiul conchide că instanța de insolvență justificat a reținut că culpa administratorului Rodica Anghel (Racoveț) a fost stabilită prin faptul nedepunerii cererii introduse privind intentarea procesului de insolvență precum și prin faptul că la depunerea cererii introduse debitorul se afla în imposibilitate de a executa integral creanțele scadente, or, patrimoniul debitorului era sub sechestru, fiind aplicat de executorii judecătorești Anatolie Bănărescu și Roman Ioniță întru executarea documentelor executorii pe suma de 43992,68 lei și respectiv 28980,51 lei.

De altfel, instanța de insolvență întemeiat a pus parțial pe seama Rodicăi Anghel (Racoveț) datoria în sumă de 150000 lei față de creditorii validați, deoarece această dispoziție, nu constituie decât consecințele tragerii Rodicăi Anghel (Racoveț) la răspundere subsidiară, or, starea de insolvență a debitorului SRL „Rouvuz” îi este imputabilă.

Argumentul recurenței precum că nu ar fi fost confirmată prin probe pertinente și concludente culpa sa, precum și administrarea necorespunzătoare a mijloacelor bănești, este neîntemeiat, în condițiile când circumstanțele constatate în speță, atestă

contrariul, iar recurenta nu a adus contraargumente sau probe pentru a infirma circumstanțele reținute de instanța de insolvență la constatarea temeiniciei parțiale a cererii privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale SRL „Rouviz”.

În contextul art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, în conformitate cu care fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, Colegiul califică argumentele recurentei ca fiind declarative.

Referitor la prevederile art. 145 alin.(3) Cod civil, invocate de recurentă, conform cărora „membrii societății cu răspundere limitată nu poartă răspundere pentru obligațiile acesteia. Ei suportă riscul pierderilor, ce rezultă din activitatea societății, în limitele participațiunii lor la capitalul social”, Colegiul menționează că există unele excepții de la regulă.

Astfel, în speță sunt pertinente prevederile art. 15 alin. (1) al Legii insolvenței, citate *supra*, care statuează că, în cazul insolvenței debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvență intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditorii în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Mai mult ca atât, Legea insolvenței este o lege specială, de altfel, ca și Legea privind societățile cu răspundere limitată și au prioritate în raport cu Codul Civil, ultimul fiind o normă generală, or, conform art. 6 alin. (3) al Legii privind actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001, în caz de divergență între o normă a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special.

Alte argumente invocate de recurentă, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate *supra* și se axează pe circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de insolvență, având la bază cumulul de probe administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

De altfel, Colegiul remarcă că, în partea încasării cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 4500 lei de la Rodica Anghel (Racoveț), rezultând din prevederile art. 98 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța de insolvență justificat a dispus încasarea acestora în beneficiul statului.

Colegiul precizează că la examinarea cauzei instanța de insolvență a creat condiții obiective pentru realizarea și exercitarea drepturilor procedurale de către participanții la proces, asigurându-le un proces echitabil în sensul art. 6 § 1 CEDO, cu respectarea principiilor contradictorialității și egalității în fața legii și a justiției.

Din considerentele menționate și având în vedere că instanța de insolvență a aplicat și a interpretat corect normele de drept pertinente speței, iar argumentele recurentei nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea hotărârii instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 444, 445 alin. (1) lit. a), alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Rodica Anghel (Racoveț), prin intermediul avocatului Adrian Crețu.

Se menține hotărârea din 28 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Rouviz”, în procedura simplificată a falimentului-Radu Demcenco, cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale Societății cu Răspundere Limitată „Rouviz”-Rodica Anghel (Racoveț).

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală